

TRUMPASIS LAIDOTUVIŲ
APEIGYNAS

PASKUTINYSIS UŽTARIMAS IR ATSIŠVEIKINIMAS

Po Komunijos maldos kunigas su arnotu, lydimas patarnautojų, nešančių švęstą vandenį ir smilkyną bei smilkalus, eina prie karsto. Atsistojęs prie karsto, atsigręžęs į susirinkusiųo- sius, kunigas šiais ar panašiais žodžiais pakvičia melstis:

Atlikdami krikščioniškąją mūrusiojo palaidojimo pa- reigą, sù pastitkėjimu melškime Dievą, kuriam visa gyvena, kàd šio (šios) mūsų brólio (sesers) kūna, kurį šiañdien laidojame sùlpnà iř geñdanų, prkeltų garbùngà iř negeñdanų, ó jò sielà jùngtų iř šventųjų bei išrinktųjų eilès. Tebūna jám (jai) Viešpats gallestingas Teisėjas, kàd, Jėzaus Krįstaus atpirktas (atpirktà), nuó kalčių išlaisvintas (išlaisvinta), Kūrėjui atsisteisęs (atsiteisu- si), aūt gėrojo Ganýtojo pečių parneštas (parneštà), àmžinojo Karàliaus palydòs džiausmù iř šventųjų draugystè peř àmžius gèrétusi.

Visi kuri laika tyliai meldžiasi. Po to giedama:

IV

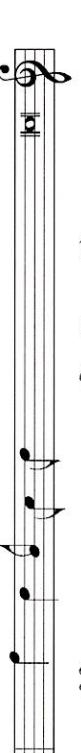

At - ei - ki - te, Die - vo šven - tie - ji, * Viešpaties angelai, pasitiki -

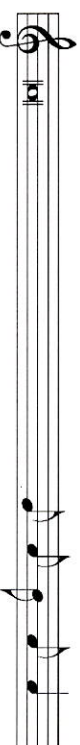

te mi - su bro - - i. Pri - im - ki - te ji *

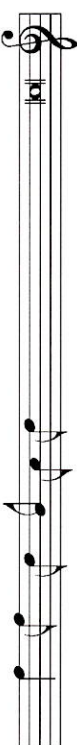
(se - - se - rì), (ja)

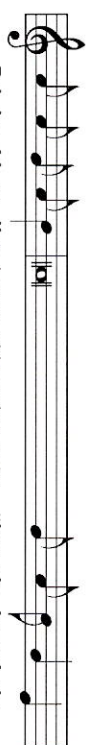
ir nuveskite prieš Aukš - - čiau - sio - jo vei - da.

K. Teprìma tavè Kristus, kuris ta - ve pa - šau - kè, *

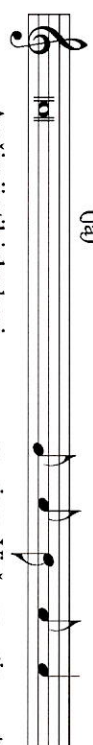

o Angelai tenūveda tavè i Ab - ra - o - mo prie - globs - ti.

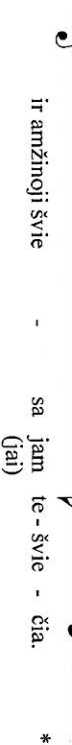
Pri - im - ki - te ji * ir nuveskite prieš Aukš - čiau - sio - jo vei - da.

(ja)

Amžinąji atlisi duok mi - - ru - siam, Vieš - pa - tie, *

(mi - - ru - siam)

ir amžinoji švie - - sa jam te - švie - čia. *

(jai)

Ir nu - ves - ki - te prieš Aukš - čiau - sio - jo vei - da.

Ateikite, Dievo šventieji, * Viešpaties angelai, pasitiki- te mūsų brólį (sėserį). Priiñkite jį (jà) * iř nuvèskite prieš Aukščiàusiojo vèidà.

K. Teprìma tavè Krįstus, kuris tavè pàšaukè, * Ó Ange- lai tenūveda tavè i Abraómo prìglobsť. Priiñkite jį (jà) * iř nuvèskite prieš Aukščiàusiojo vèidà.

A. Àmžinąji àtlisi duók mūrusiam (mūrusiai), Vieš- patie * iř amžinoji šviesà jám (jai) tešviečia. * Iř nuvèskite prieš Aukščiàusiojo vèidà.

Po to kunigas pašlaksto karstą švesių vandeniu, tardamas:

Vandeniu iš Šventąja Dvasia Viešpats atgimė tavė
amžinajam gyvenimui. Teatpaigia jis dabar tai, ką
pradėjo tavo Krikšto diena.

Beria smilkalų i smilkytuvą ir sako:

Smilkalais pagerbiamė tavo kūna, būvusį Šventosios
Dvasios šventové. Kaip šie smilkalų dūmai, mūsų
maldos tekyla prieš Viešpaties véida, kád priimtų
tavė į savo garbės šventové.

Kryžiaus ženklų jnos laimna, nieko nesakydamas, ir pasmilklo
karstą. Po to kunigas kalba malda:

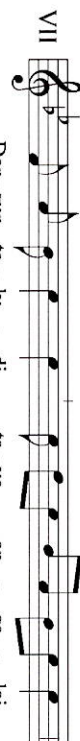
Gallestingasis Tėve, į tavo rankàs mės atidūdame
sávo brólų (sésert) N. Tvirtai tikime, kád jis (jì), kaip
iš visì sù Křstumi mīrė, paskutėnė diėnà prisikeis
amžinajam gyvenimui.

(Táu nuosirdžiai dėkójame už visàs malónes, kurias
jám (jái) suteikėi šiamė gyvenime. Jòs yrà mums
távo téviško gerúno iš palaimingo bendravimo sù
Křstumi iš šventaisiais ženklas).

Išgĩsk, gallestingasis Viešpatie, mūsų maldàs iš
atvėrk mūsų brólui (sésertai) dangaus vartūs. Ō
mums, čia pasiliekantiems, padėk pasigúosti tikėji-
mo žodžiais, kól visì susitĩksime sù Křstumi amži-
nám džiaūgsmui sù tavimì iš mīrusiu mūsų brólhu
(mīrusia mūsų seserimì). Prášome pėf Křstų, mūsų
Viešpatì. A. Āmen.

Baigus maldą karstas išnešamas. Išnešant karstą galima giedoti
ar kalbėti ši priegiesmì:

VII

Dan - gun te - ly - di ta - ve an - ge - lai,
te - pa - si - tin - ka ta - ve at - ei - nan - ti
(at - ei - nan - čià)
kan - ki - nai ir te - nu - ve - da
i džiaugs - mo būs - ti - nę.

Danguñ telydi tavė angelai, tepasitĩnka tavė ateĩnan-
tų (ateĩnančią) kankiniai iš tenūveda į švenčiąją
džiaūgsmo bústinę.

PROCESIJA PRIE KAPO

Procesijoje prie kapo giedama psalmė su priegiesmì:

Iš

Ta - vės Šau - kiuo - si,
arba: Tà - vim vi - luo - si,
Vieš - pa - tie,
Vieš - pa - tie.

Ps 130 (129)

Iš ne - vilties gilumu tavęs šaukiuosi, Vieš - pa - tie!
 Viešpatie, išgirst ma - no bal - są!

2 Tegū tavo ausys atsiveria maldāvimui māno; *
 išgirstk jī if būik gallesūngas.

3 Jēi tū, Viešpatie, pāisysi kaltībū, - *
 Viešpatie, kāš išlīks gūvas?

4 Bēgī turī tū gāliā atleisti, *

KREMUOTŲ PALAIKŲ LAIDOJIMAS

268. Tvirtai ir nepajudinamai tikēdami prisīkēlimū am-
 žinājam gyvenimui pēf mūsū Viešpatī Jēzū Krīstū,
 pāvedame sāvo brōlī (sēserī) N. visagāliam Dievui if
 atīduodame jō (jōs) žēmiškuosius pālaikus žēnei (*arba*:
 gēlmei, *arba*: ātlīsto vietāi): (žēme žēnei), pēlenus pele-
 nāms, dūlkes dūlkēms. Tegū Viešpats jī (jā) palāimna
 if pasīma pās savē, tegū Viešpats parōdo jān (jāi) sāvo
 spīndintū vēidā if būna jān (jāi) malonīngas, tegū Vieš-
 pats pākelia ī jī (jā) sāvo vēidā if suteikta jān (jāi)
 ramybē.

TREČIOJI VIETA: PRIE KAPO

Viesiems atėjus prie kapo ir padėjus karstā, dabar gali tarti
 atsīsvēikimimo žodī mirusiojo artimieji ar kiti susīrinkusieji.
 Kunīgas šventīna kapavietē:

Melskimės. – Dieve, tavo gallesūngūmas teikta ātlīsī
 mīrusiems, tād palāimink šī kāpā if pavēsk jī sērgētī
 vienām sāvo angelū. Kienō kūnas čia ilšėsīs, tā
 išvadūok iš nūodėmtū pāncū, kād sū tavo šventaisīstais
 jīs (jī) amžīnai tavjē džīaūgtūsi. Prāšome pēf Krīstū,
 mūsū Viešpatī. A. Āmen.

Po maldos kunīgas švėstū vandentū pašlaksto kapavietē bei
 karstā. Jleidus karstā ī duobē kunīgas taria:

Visagālis Dievas nusprėndē mūsū brōlī (sēserī) pa-
 sišāuktī iš šio gyvenimo pās savē. Jō (jōs) kūnā
 šīaūdien atīduodame žēmei, iš kuriōs būvo pāim-
 tas. Prisīkēlēs iš numīrusū Krīstus vėl atnaujīns
 mūsū mirūnguosius kūnus if padarūs juōs pana-
 šūs ī sāvo garbīngajī kūnā. Pavėskime sāvo brōlī
 (sēserī) N. Viešpacīui, kād prīnītū jī (jā) ī sāvo
 ramybē, ō jō (jōs) kūnā prīkēltū paskutīmajā diēnā.

Tada kunīgas gali pakviesti atīktī čia pateiktāmā ar kitā panašīā
 vsnuotinė maldā ar bent jos dalī:

Mūsū Viešpats Jēzus Krīstus pasāke: „Aš esū prīsi-
 kēlimas if gyvenimas. Kās tīki manē, nōrs if nu-
 mīrtū, būs gūvas; if kiekvienas, kuris gūvėna if tīki
 manē, neragāūs mirtīēs pēf amžīnus“. Melskime
 Viešpatū ūž mūsū brōlī (sēserī) N.

Tù verkei dēl Lōzorianaus mirties; nušluostyk liūdiniņu āšaras. **A.** Meīdžiam tavē, išklausyk mūs!

Tù prikēldavai mīrusuosius; prikēlk mūsų brōlī (sēserī) amžinājam gyvenimui. – **A.**

Tù pažadējai rōjų atgailāujančiam piktadarimui; nuvesk šī mūsų brōlī (šiā mūsų sēserī) ī dangaus džiauģsmā. – **A.**

Tù nuplōvei mūsų brōlī (sēserī) Krīkšto vāndeniu īf pažēnklinai šventuōju Patepimū; priiņk jī (jā) ī sāvō šventūjū īf išrinktūjū šeimā. – **A.**

Tù matinai mūsų brōlī (sēserī) Švenčianuōju sāvō Kūno īf Kraujo sakramentū; priiņk jī (jā) ī sāvō amžinosios karalystės puotā. – **A.**

Tù matai mūs, liūdiniūs dēl sāvō artimūjū mirties; sustiprink mūs tlkėjimo paguoda īf amžinojo gyvenimo viltimī. – **A.**

Po to visi kalba „Tėve mūsų“ arba kunigas kalba šią maldą:

Meīdžiamme tavē, Viēšpatie, būlk gallesūngas šiām mīrusiam (šiāi mīrusiam), kād už sāvō kaltės nebūtų baūdžiamas (baudžiamā), nēs stēngėsi vykdyti tāvo vāliā. Kaip čiā tlkėjimas jūngē jī (jā) sū tikinčiųjų būriais, taip teñ tāvo gallesūngūmas tesuviēnija jī (jā) sū angelū pulkais. Prāšome pef Krīstų, mūsų Viēšpatī. **A.** Amen.

K. Amžinajī āttlšj duok mīrusiam (mīrusiam), Viēšpatie.

A. If amžinoji šviesā jam (jai) tešviēčia.

*Tegu kilsis ranybėje.
Amer*

Kunigas triskart užberia žemės ant karsto, sakydamas:

Is žemės mūs, Viēšpatie, sukūrei, īf davei mūms kūnā. Prikēlk mūs teismo diēnā, mūsų Atpirkėjau.

Arba:

Atmiņk, žmogau, jōg dūlkē esī īf dūlkėmis vīfsi. Bēt Viēšpats prikēls tavē paskutinajā diēnā.

Užberti žemės galima pakviesti ir artimuosius. Užkasant karstą giedama:

Viēšpaties āngelas... **Arba:** Marija, Marija...

LAIDOTUVIŲ APEIGOS ŠARVOJIMO VIETOJE IR PRIE KAPO

ŠARVOJIMO VIETOJE

Kunigas, apsvilkęs albą arba kamžą, užsidėjęs laidotuvių spalvos stulą eina prie karsto, kur jau yra susirinkę laidotuvių dalyviai. Atėjęs nuosirdžiai pasveikina susirinkuosius, tardamas jiems paguodos ir vilties žodį. Tada giedamas priegiesmis:

Meīdžiamme tavē, Viēšpatie, mūsų Diēve, priiņk ši mīrusijī (šiā mīrusiąją), už kurī (kuriā) lėjai sāvō kraujā. * Atmiņk, Viēšpatie, kād esame dūlkės, kād žmogūs nuvyšta kaip žolē īf lauņko gēlē.

K. Gēda mán, Viēšpatie, īf baisū dēl nusikaltimų, bēt žinaū, kād esī gallesūngas. * Atmiņk, Viēšpatie, kād esame dūlkės, kād žmogūs nuvyšta kaip žolē īf lauņko gēlē.

Po trumpos tylos vadovas skaito maldą:

Melskimės. – Viešpatie Jėzau, savo mirtimį ant kryžiaus nugalėjęs mirtį ir prisikėlimu sugražinęs žmonijai dvasinę gyvybę, ✠ paláimink šį kryžių, ant krikščionio (krikščionės, krikščionių) kápo pastatytą, o pò juò besilsincius pálaikus prikėlk garbàngam amžinájam gyvenimui. Tò prášome tavè, kuris gyvenì ir viešpatáuji pèr ámžius. **A. Ámen.**

Arba, jei kapo paminklas neturi kryžiaus formos:

Melskimės. – Dieve, tikinčiųjų sielų viltė! Nuoširdžiai melđiame tavè: ✠ paláimink šį paminklą, pastatytą mūsų brangiųjų mirusiųjų atminimui, o juos ir mūs pakviėsk í savo šventųjų draugjá. Prášome pèr Krištų, mūsų Viešpatį. **A. Ámen.**

Kryžių ar paminklą pašlaksto švęstu vandeniui.

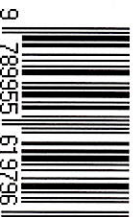
Nihil obstat Kun. Lionginas Virbalas, Vilnius 2006 02 28

Imprimatur + Jonas Boruta, S.J, Praeses Commissionis Liturgicae Conferentiae Episcoporum Lithuaniae, Vilnius 2006 02 28

Iš Šventosios Dievo garbinimo kongregacijos 2004 02 04 (Prot. Nr. 1352/99/L) patvirtinto ir Lietuvos Vyskupų Konferencijos aprobuoto pavzdinto leidinio „Laidotuvių apelpgos“.

© Lietuvos Vyskupų Konferencija, 2006

ISBN 9955-619-79-1

9 789955 619796